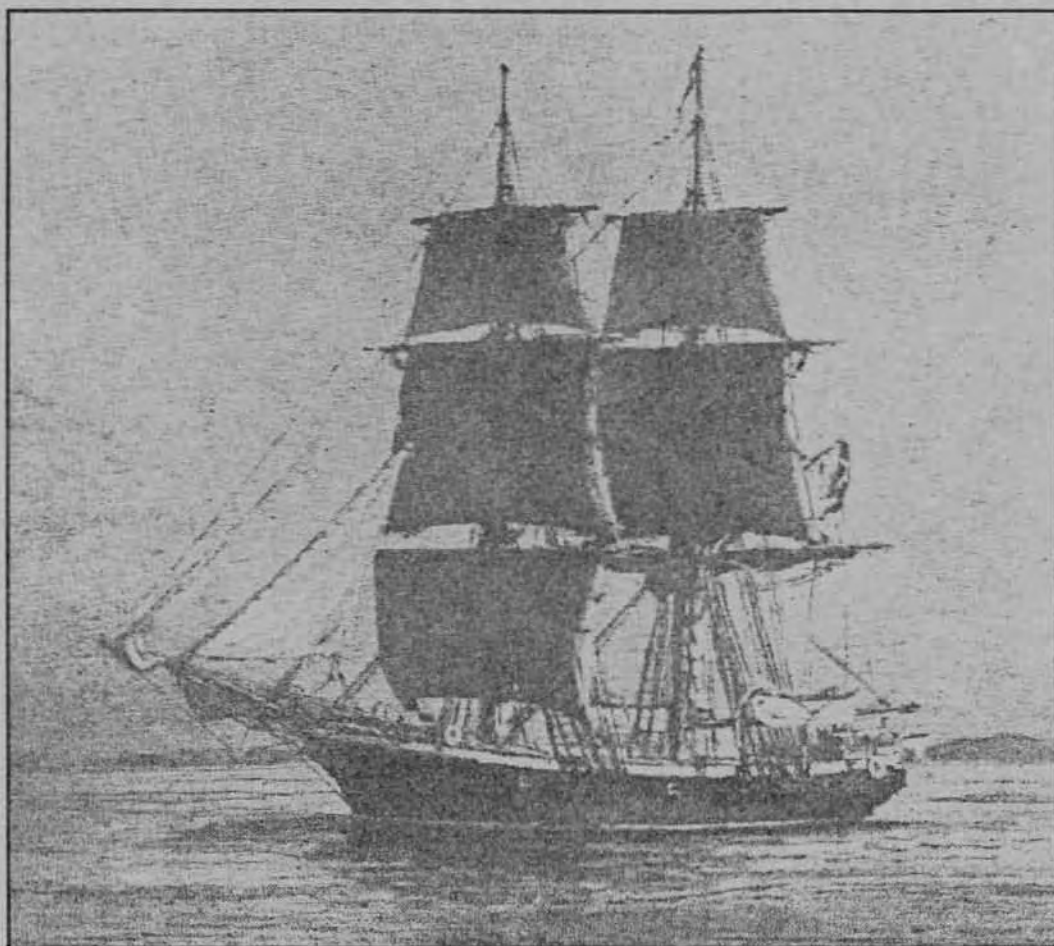

Briggen "Ørnen"

Ørnens Venner
eller
Mindre om brave mænd

"Kundskab er Magt"

Dette lille skrift er samlet i taknemlighed og ærbødighed som et minde om vore brave forgængere, der gennem deres visioner og modige indsats gjorde deres for et bedre liv for os, deres efterkommere.

Hvorfra navnet Ørnen?

Egentlig kan det undre i dag, hvorfor man valgte et så eksotisk navn til en faglig organisation.

I de dage, da tanken om at organisere sig trængte sig på, skulle man være forsigtig med slige "samfundsnedbrydende" gøremål.

Godt nok var "katten" og "kølhalingen" afskaffet, men de mere "raffinerede" straffemetoder synes ifølge historien at eksistere i bedste velgående.

Dette at ville organisere sig og få rimelige vilkår måtte for disse mennesker være noget helt centralt. Tanken om sammenhold blandt underklassen for at opnå en højere livsværdi gennemstrømmede samfundet på den tid. For underofficererne gjaldt det at opnå noget, der tilnærmelsesvis kunne ligne en menneskelig tilværelse under de barske forhold, som tjenesten til søs kunne byde. Ikke som et opgør, men som en naturlig menneskelig trang til udnytte sine evner og opnå respekt for disse.

Populært var det ikke blandt magteliten og man må i dag med taknemlighed beundre disse mennesker for deres mod, for deres vilje, for deres visioner.

Navnet "Ørnen" måtte være det rette valg. Denne kongelige fugl, der med sin indre viden om kløgt og styrke, som kunne svinge sig op i de højeste luftlag, måtte være et smukt symbol på disse brave mænds visioner.

Men at mange af foreningens medlemmer dengang har undret sig på navnet, fremgår bl.a. af følgende beretning fra 5-årsdagen for foreningens stiftelse.

Uddrag af 5-årsberetningen 1888:

I foreningens 5-Aars beretning står anført:

"Forskellige forslag fremkom uden at vinde Tilslutning, men efter en længere Diskussion blev man enige om at kalde den "ØRNEN". De fleste forbandt rimeligvis intet med dette navn. Men træthed og måske tørst har muligvis været en medbestemmende årsag".

Foreningens æresmedlem, Ekspeditionssekretær J.Chr.Nielsen, kommenterer imidlertid dette således:

„Det er muligt, at de fleste ved denne lejlighed ikke forbandt nogen særdeles dyb tanke dermed, men ofte er det jo tilfældet, der udretter de største Ting, og næppe kunde der vel findes et navn, der gav et bedre sindbillede paa hele foreningens stræben og virksomhed:

"Coelestum adspicit Lucem"
(den der ser op mod det himmelske Lys)

staar der under Ørnen, som sidder over Universitetsindgangen".

Der er måske dem, der vil finde det lidt for barokt at overføre denne devise paa foreningen, og dog er det jo kun, hvad foreningen selv udtrykte, da den i 1884 optog som valgsprog det engelske motto:

"Knowledge is power "

Man har ofte hørt medlemmer fremsætte den tanke, at man havde taget navnet "Ørnen" fra Underofficersskolens daværende øvelsesbrig, men dette er således ikke rigtigt, hvilket tydeligt fremgaar af redegørelsen i 5-Års beretningen.

Baggrunden for Ørnens Venner.

For at forstå hvorledes sammenslutningen "Ørnens Venner" opstod, vil det være vigtigt med et tilbageblik i historien. At "lytte" til et menneske, hvis hjerte brændte for organisationsarbejdet og som gennem en livslang indsats gjorde en uvurderlig indsats for sine samtidige og for sine efterkommere.

Denne artikel med den bedrøvelige overskrift blev så alligevel ikke en mindesten om en æra, der skabte stolte traditioner. Den blev i stedet det fundament for en fremtid, som i dag har gjort Det Danske Søværn til en god arbejdsplads, hvor respekten for den enkeltes indsats på alle niveauer danner basis for effektiv indsats såvel i Danmark som i internationale opgaver.

Men "lyt" nu til de gode ord:

Farvel til en 100-årig.

Uddrag af artikel af orlogskaptajn J.K.Olsen

Fra Marinetidendes jubilæumsnummer i august 1982 vil det være bekendt, at det første skridt til vor stands organisationsarbejde blev taget for 100 år siden af "Sønderofficersforeningen Ørnen". Initiativtageren var den daværende underkanonér C.P.V. Gross.

I de første 12 vanskelige år var Gross formand. Han døde i 1921, 69 år gammel, som krigsassessor og overkanonér, og oplevede således at se sin ungdoms stolthed vokse sig stor og velkonsolideret. Ved hans død var medlemstallet 535, hvoraf 321 var tjenstgørende. Formuen var vokset til 346.000 kr., og foreningens virksomhed omfattede nu et ret betydeligt filantropisk arbejde med enkeunderstøttelse, huslejhjælp og begravelseshjælp.

Gross var blevet æresmedlem i 1913, og som udtryk for hvad "Ørnens" medlemmer følte for ham, bekostede man hans begravelse, ligesom man senere rejste en mindesten på Gross' grav på Holmens Kirkegård.

Ikke alle kunne blive medlemmer

Al begyndelse er svær, og Gross begik den fejl ikke straks at åbne "Ørnen" for alle søværnets underofficerer. For at blive medlem skulle man være underofficer i Artillerikorpset eller Matros- og Søminekorpset og desuden være udgået fra Søværnets Elevskole.

Bestyrelsen opretter hjælpefond i 1893. Samtidig påtager man sig sociale opgaver som f.eks. forbedringer om bord og arbejde for, at på at underofficerernes børn kan få adgang til den Classenske Legatskole. For at fremme økonomien åbnes en vinforretning i 1894.

Først i 1901 gives der adgang for håndværker- og maskinunderofficerer.

Det hjalp med en god protektor

Økonomien var imidlertid noget stram. Man gør flere forsøg på at skaffe indtægter. Men så sker der noget helt usædvanligt. "Ørnen" sætter dristigt hele sin formue, 12.000 kr. ind på afholdelse af en 100-årsfest for slaget på Rheden i 1801. Til dette formål lejer man hele Prins Wilhelms Palæ på Sct. Annæ Plads. Prinsesse Marie, der var gift med prins Valdemar, accepterer at blive protektor. Takket være hende, lykkedes det at skabe en værdig mindefest for slaget på Rheden. Kong Chr. IX med hele familien aflagde et besøg og festen blev en stor københavnerebegivenhed

Fra festen på Prins Wilhelms Palæ.

Sønderofficererne og Kongehuset

Sønderofficererne havde et særligt forhold til det kongelige hus, og deltog altid på en eller anden måde i dets sorger og glæder.

Vanskeligt at slutte sig sammen.

Året 1901 bliver finansielt set et virksomt år for "Ørnen", da man sluttet overenskomst med foreningen "Marinens Underofficerer". Denne var stiftet i 1869 med det formål at skaffe fribolig eller billig bolig til pensionerede underofficerer og ligestillede. I årenes løb var indsamlet og opsparet et ret betydeligt beløb, og man ejede en større bygning i Baggesensgade, hvor man havde lov til at flage med split-flag med anker og korslagt kanon og hammer i øverste venstre felt.

Vinhandel - og mange andre aktiviteter

Selskabelighed var der tilsyneladende nok af. Den var mest for mændene, og selv en tør foredragsaften endte med, at man "splesede" til en bolle punch.

En stabil indtægtskilde var vinforretningen. Den havde til huse i den enkelte bestyrers lejlighed i Nyboder. Det har sikkert været praktisk i visse tilfælde.

Bestyrelsen havde naturligvis ansvaret for vinforretningen, og en af dens pligter var at "grade" rommen og bestemme styrken. Det var her, at man gjorde "Ørnerommet" berømt. Bestyrelsen måtte i 1911-12 forhøje priserne. En hel liter "Ørnerom" kostede nu 1 krone og 17 øre. Vinforretningen eksisterede helt op til 1935.

"Ørnen" ejendom i Baggesensgade 6

Navnet "Ørnen" bortfalder.

Set med nutidens øjne er "Ørnen"s opbygning og ledelse indtil Søværnsloven af 1922 svær at forstå, men det må naturligvis ses i sammenhæng med de vægtige opgaver "Ørnen" i øvrigt havde.

Da den endelige sammenslutning med "Marinens Underofficerer" i 1918 bliver en kendsgerning, bortfalder navnet "Ørnen".

Foreningen "Ørnen" genopstår.

Den første verdenskrig blev en svær tid for foreningslivet. I de 4 år under sikringsstyrken var ca. 75 skibe og fartøjer under stadig kommando, og medlemmerne var således spredt for alle vinde. Det blev snart dyrtid, og som for andre tjenestemænd var underofficerernes lønninger helt ude af trit med det private erhvervsliv. Holmens faste stok svandt mere og mere ind, fordi arbejderne ville lønnes, som i de private erhverv. Underofficererne levede videre på smalhals, og det lysnede først, da rigsdagen nedsatte den foran omtalte lønningskommission.

Efter vedtagelsen af den nye søværnsordning i 1922 måtte man ændre foreningens interne forhold ved en opdeling i en afdeling A og afdeling B: de tjenstgørende medlemmer. De tjenstgørende fik lovmæssig ret til at forhandle egne forhold.

Foreningens navn ændredes nu til Dæksofficersforeningen, og alt tegnede til en tryk og bedre fremtid for medlemmerne. Som bekendt endte det hele med et brag, da søværnsloven af 1932 så dagens lys.

Dæksofficersforeningens foreningsmæssige arbejde måtte ophøre og foreningen måtte lukke for tilgang. Formuen på det tidspunkt var 504.111 kr - en anseelig formue i 1932 - samt ejendommen i Baggesensgade.

For ikke at komme i vanskeligheder med fordeling af denne, besluttede man igen at kalde foreningen "Ørnen", der så fremover kun skulle være en filantropisk og selskabelig forening.

Dæksofficerer i halvgala

Den 31. marts 1983 på 100-årsdagen er alt afviklet. "Ørnen" har nu kun få medlemmer tilbage. Den ældste er 95 år og den yngste 71 år gammel.

Man burde drikke en sidste skål for den gamle forening i "Ørnerom", men desværre er den heller ikke mere.

Kilde: Marine Tidende 2/83

Men helt sådan skulle det nu ikke gå.

Ørnens Venner.

Mange af disse gode mænd har nok følt et vist mismod ved at skulle "begrave" denne gamle ærværdige forening.

Og for mennesker, der har levet et langt liv med organisation og struktur er dette svært uden at have noget at samles om. At kunne "føre kalenderen" til man ses igen.

For mødes måtte man da.

Men alligevel skulle det ikke være en forening med bestyrelse og dagsorden. Også dette bånd måtte sprænges. Og det blev så til en "klub" uden regler og ledelse, dog således at den ældste blev benævnt "Oldermand".

Det blev til "Ørnens Venner".

Men læs nu om hvad de, der kan huske hvorledes denne "klub" opstod og om dens videre liv.

OK Eigil Olsen fortæller:

Beretning om og oplevelser fra "Ørnens Venner"

Foreningen "Ørnens Venner" er en forening uden love af nogen art; den er opstået spontant i kølvandet på den tidligere dæksofficersforening "Ørnen", idet dennes ophør i 1983 blev markeret med en julefrokost, hvortil der var inviteret enkelte gæster.

De tidligere medlemmer og gæsterne blev enige om at fortsætte samværet ved at mødes en eller to gange om året. Dette var starten på "Ørnens Venner".

"Frokostmøde" hos Eigil Olsen 1987.

Hvorfor netop jeg var blandt gæsterne ved jeg ikke bestemt, men jeg tror det har sin rod i fortiden - tilbage i årene 1933-37, hvor jeg og flere læringe i Søværnet var mødt til uddannelse i årene 1932 - 33. Vi blev kraftigt opfordret til at deltage i håndboldtræning og anden form for spil i Holmens gymnastiksal.

Daværende Kvartermester B.C.Larsen var efter min opfattelse initiativtager til denne invitation ud fra en bagtanke om at kunne rekrutere nye medlemmer til foreningen "Ørnen" via dennes idrætsforening. Dette mislykkedes imidlertid for ham, og jeg er senere blevet fortalt, at modstanden den gang var størst blandt tidligere tjenstgørende medlemmer, der havde bibeholdt deres medlemskab af "Ørnen". Egentligt underligt, at det netop var disse tidligere dæksofficerer, der jo forlod Søværnet ved nyordningen i 1932, der havde det standpunkt.

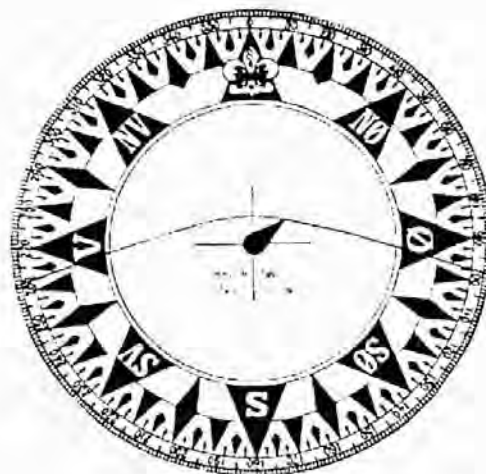
En anden idrætsforening i Søværnet var "Neptun" og her var der ingen problemer med at blive optaget. Så vidt jeg er orienteret skriver denne idrætsforening sig tilbage til tiden før 1932, hvor medlemmerne bestod af "Midlertidige befalingsmænd". Jeg erindrer Underkvartermester Axel Jessen og Overmekaniker Thorsen som de drivende kræfter i denne periode af foreningens virke.

Disse to idrætsforeninger eksisterede så side om side frem til 1942. På dette tidspunkt fandt man frem til, at der kun burde være een idrætsforening for kvartermestergruppen. Begge foreningers medlemmer var naturligvis selvskrevne til at kunne optages.

De drivende kræfter bag denne sammenslutning - Idrætsforeningen for Søværnets Kvartermestre m.fl. (ISK) - var så vidt jeg erindrer Kvartermestrene S. Hjulgaard, Axel Nielsen, B.C.Larsen, Underkvartermester Axel Jessen samt Overminemekaniker Thorsen.

I denne idrætsforening mødtes man med disse gode mennesker, først som tjenstgørende senere som pensionist, og manglede en tilfældig snak om "gamle dage" og det evigt unge tema: "kan du huske"- snak. Dette har nok for mit vedkommende ført til, at jeg af Hjulgaard blev "kigget ud" og inviteret til at være med i "Ørnens Venner".

Og jeg nyder stadig glæden over at kunne være med i "Ørnens Venner".

SMÅ TRÆK OG BIDRAG TIL HISTORIEN OM GRUPPEN

"ØRNENS VENNER"

Sønderofficersforeningen ØRNEN (senere benævnt Dækofficersforeningen ØRNEN) blev stiftet i marts 1883 som en "selskabelig" forening for søværnets underofficerer. En fagforening var ikke tilladt på den tid.

Ved forsvarsordningen af 1932 blev uddannelsen af søværnets befalingsmandspersonel ændret radikalt. Dækofficersselevskolen i det gamle Søkvæsthus i Ovengaden oven vandet på Christianshavn blev nedlagt. Lærlinge i søværnet - senere ændret til Math-elever - blev nu uddannet på skolerne på Holmen og indkaseret på stamskibene (de oplagte kystforsvarsskibe PEDER SKRAM og OLFERT FISCHER), senere fortsatte undervisningen på søværnets sejlede enheder. Lærlingene/math-eleverne var ikke befalingsmænd, men faste menige, og kunne derfor ikke optages i dækofficersforeningen, som dækofficersseleverne kunne, når de efter afsluttet elevuddannelse blev udnævnt til dæksassistenter, som var befalingsmænd.

Der var altså ingen tilgang til ØRNEN efter 1932, hvorfor man i 1983 besluttede at nedlægge foreningen.

Fra flere sider havde der været rettet henvendelse til ØRNEN om at optage kvartermestre, men det var stødt på modvilje især fra ikke tjenstgørende medlemmer af ØRNEN.

De sidste selskabeligheder, som ØRNEN arrangerede, var småt besøgt. Man kunne ikke samle ret mange medlemmer.

I 1976 havde jeg søgt og fået min afsked fra søværnet. Jeg kom med i en gruppe, der virkede som tilsynsførende ved eksaminerne på landets maskinmesterskoler og på byggeteknisk højskole. Her traf jeg sammen med mange af ØRNENS medlemmer. Vore frokoster på disse skoler var hyggelige og mindede meget om en frokost i en skibsmesse. På Københavns maskinmester skole var alle tilsynsførende på nær een fra søværnet. Den ene var forhenværende stationsforstander fra DSB og han følte sig lidt udenfor, men som han sagde: "Jeg har da lidt med søværnet at gøre. Min svigersøn er kommandør."

En aften - jeg tror, at det var i november/december måned i 1978 - stod der en 5-6 ældre mænd på gaden udenfor min gadedør. Jeg kunne genkende flere af dem som tilsynsførende fra ovennævnte skoler og altså medlemmer af ØRNEN. Længere oppe ad Esplanaden stod major S. Hjulgaard og råbte til den højtdiskuterende gruppe: "Kom nu her! Jeg gi'r en lille een på Toldbod bodega!". Da jeg gik forbi Hjulgaard, sagde jeg: "Er det eksamensinspektørerne, der holder fagligt møde?" "Hva' f.... er det dig knægt! kom med herind!" sagde Hjulgaard og slæbte mig med. Jeg fik så at vide, at ØRNEN havde holdt julefrokost på restaurant Grønningen.

Året efter holdt ØRNEN igen julefrokost på Grønningen. Jeg havde da, via Hjulgaard, inviteret de, der havde lyst, til at komme op til en "eftersluknings pilsner". Der kom en 6 til 8 af de gamle bekendte fra søværnet. Vi havde en hyggelig stund, hvor flere af dem beundrede mine maritime malerier og kobberstik. Bl. a. diskuterede overværkmester Tage Schmidt, beklædningsmester A. Thomsen og luftkaptajn Thorkild Petersen om det var HEJMDAL eller GEJSER på et af mine billeder. Luftkaptajn Petersen sagde, at det var noget med ræerne på formasten, som viste hvilket af de to skibe, det var. Tage Schmidt, der var matros, sagde: "Din lille artillerist! ved du i det hele taget hvad ræer er?" "Ja, det ka' du tro jeg gør!" "Ved du også hvad de hedder i ental?" Der var lige ved at blive slagsmål!

Det følgende år spurgte major Hjulgaard orlogskaptajnerne Karlo Poulsen, Eigil Olsen og mig, om vi ville deltage i ØRNENS julefrokost for egen regning. Det ville vi gerne, men Karlo Poulsen blev forhindret i at komme.

Frokosten blev holdt i en restaurant i Borgergade. Da jeg trådte ind i restauranten blev jeg mødt af orlogskaptajn W. Sypli Rasmussen med ordne: "Hvad vil du, du er jo ikke medlem af ØRNEN!" "Hold din kæft, Wilhelm!" sagde Hjulgaard. "Han er min gæst!" "Aah, det må du undskylde!" sagde Sypli. Da vi så skulle gå til bords, råbte Tage Schmidt til mig: "Kom her over, Pløger, og sid ned ved et ordentligt matrosbord!" Jeg tror aldrig, at Sypli, der jo var mit korps ældste orlogskaptajn, har tilgivet mig, at jeg med tak satte mig over ved siden af Tage Schmidt.

Det skal her forklares, at jeg i min tid som leder af søværnets televæsens indkøbskontor havde meget samarbejde med overværkmester Schmidt på orlogsværftets riggerværksted, idet vi fik syet overtræk til projektører og presenninger hos orlogsværftet.

Da ØRNEN ophørte i marts 1983, talte nogle af os eksamensinspektører om at lave en fortsættelse af ØRNEN.

Orlogskaptajn J. K. Olsen og major S. Hjulgaard var enige heri og besluttede at kalde fortsættelsen for ØRNENS VENNER. Det er der ingen, der kan blive fornærmet over, og vi bestemmer nu selv, hvem vi vil have med i gruppen, sagde de.

Første gang ØRNENS VENNER mødtes, var til en julefrokost i restaurant Kongens Have. Vi var 10 mand

Ekspeditionssekretær (i Gentofte kommune) Jens Kaj Nielsen, som var den sidste formand for ØRNEN

Overtopograf Gunner Madsen

Materielmester (ved Søkortarkivet) H. Torp Petersen

Materielmester (ved Handelsministeriet) Alfred Christensen

Luftkaptajn i SAS Thorkild Petersen

Beklædningsmester A. Thomsen

Orlogskaptajn J. K. Olsen

Major i Flyvevåbenet S. Hjulgaard

Orlogskaptajn Eigil Olsen og

Orlogskaptajn Henning Pløger

Det blev en meget hyggelig - men også våd - frokost, som Hjulgaard havde arrangeret. Hvor våd - gik egentlig først op for mig, da jeg var ude på toilettet. Her mødte jeg tjeneren, som havde serveret for os og som jeg kendte. "Det er en drøm af et selskab for enhver tjener", sagde han. "Er du klar over, at I har drukket 4 hele flasker brændevin."

Hjulgaard var kassefører. Da vi havde betalt, havde han problemer med at få beløbet til at stemme, "Der må være nogen, der ikke har betalt." sagde han, men det hævde vi nu alle, at vi havde. Han talte om igen - og om igen. Som den yngste ville jeg hjælpe ham, og fandt en 500 kr. seddel på gulvet. Hjulgaards eneste bemærkning var "Så stemmer det jo, og så er der også til cognac til kaffen!"

Næste års julefrokost blev afholdt i Danmarks Marineforenings dejlige lokaler i Amaliegade. Det var igen J. K. Olsen og Hjulgaard der havde arrangeret, at vi måtte låne disse dejlige lokaler. Begge havde været medlemmer af Danmarks Marineforenings hovedbestyrelse. Disse lokaler brugte vi i mange år til vor årlige julefrokost. Og det er derfor, at vi kun er 16 i gruppen, idet det er det maksimale antal vi kunne være ved bordet.

Den første gang vi holdt julefrokost i Amaliegade fik vi leveret smørrebrød udefra. Det var Thorkild Petersen dog utilfreds med. En julefrokost skal være med et rigtig bugnende julebord men sylte, flæskesteg og andre hjemmelavede lækkerier, sagde han. Derfor tilbød jeg det næste år, at lave maden herhjemme og tage den med ned i marineforeningens lokaler. Vi holdt til i Amaliegade, indtil vi i 1997 flyttede ud i "Bræddehytten" på Holmen. Årsagen til at vi flyttede var, at Bræddehytten kunne levere såvel mad som drikkevarer --- og ikke mindst, at de selv tog sig af opdækning, oprydning og opvask. Det havde fruene Else Olsen, Kamma Hjulgaard og Yrsa Olsen hjulpet med de første år. I den tid jeg stod for arrangementerne, var det Karlo Poulsens veninde, fru Kaja Gertsen, der hjalp med opdækning, afrydning og opvasken. Det var et meget stort arbejde, for i stirrids var der ikke megen plads.

Foruden vore årlige julefrokoster, satsede vi på en "sommerkomsammen", det blev nu ikke hvert år, at det blev til noget.

I 1985 blev vi inviteret op til Gilleleje, hvor Hjulgaard havde sommerhuset "Bagatelle". Her lavede fru Kamma Hjulgaard en dejlig frokost for os.

ØRNENS VENNER

Kære venner!

Altid når julen kommer, og i løbet af juleugen de her "ØRNENS VENNER" juleaften for os indbyrdes til

Julefrokost

Forsiden af kluden afholdt

ONSDAG, den 3. december 1987 kl. 1200

ØRNENS MARINEFORENINGS LOKALER, Amaliegade 33 C (over gården - ned i kælderens)

Der kører på søndag juleaften - alle og alle

SILB

ØRNENS VENNER FOR PLANE

SAMT OST

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

Uddrag af indkaldelse til
udflugter og julefrokoster i
"Ørnens Venner" fra den første
sammenkomst i 1986.

Fantasi har aldrig manglet.

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

ØRNENS VENNER

“Ørnevennerne” mødes hos Sv.Hjulgaard i 1985.

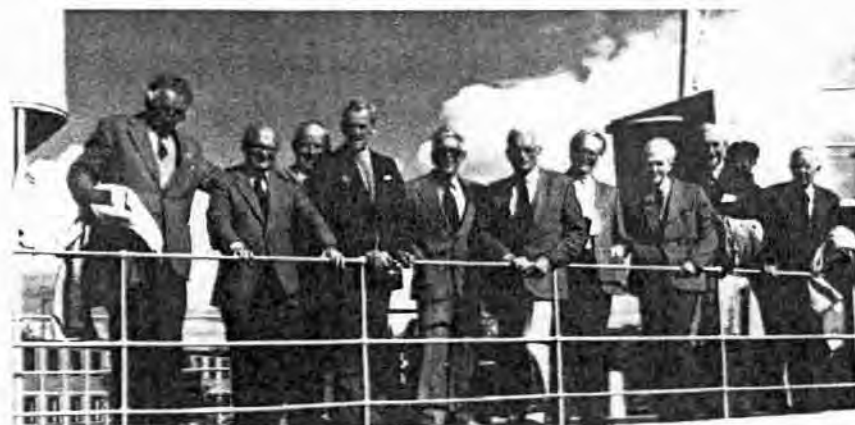
1. Overtopograf Gunnar Madsen
2. Ekspeditionssekretær Kai Nielsen
3. Inspektør Gunnar Hansen
4. Luftkaptajn Thorkild Petersen
5. Overværkmester Tage Schmidt
6. OK Karlo Poulsen
7. Værtinden Kamme Hjulgaard
8. OK J.K.Olsen
9. OK Eigil Olsen
10. Materielmester H.Torp Petersen
11. Major Sv.Hjulgaard
12. Materielmester Alfred Thomsen

Foto: OK Henning Pløger

Fraværende: OK V.Thorlund Jepsen - OK Thomas Thomsen- OK Børge Rasmussen - OK Poul Moritzen

En lille historie fra denne dejlige frokost: På et vis tidspunkt siger Karlo Poulsen til Tage Schmidt. "Synes du ikke, at vi har det hyggeligt, Tage?" - "Jo, Karlo, men det ville det have været hyggeligere, hvis der ikke havde været så mange artillerister!" - "Ja, men Tage!" sagde Torp Petersen, "Du glemmer da, at jeg også var matros, og hvis vi så tager ham radiotelegrafisten med, de kom jo oprindeligt fra matroskorpset, så er vi jo i overtal!" - "Det er vi jo også, Helge! Det er selvfølgelig derfor vi har det så hyggeligt!" replicerede Tage Schmidt.

Ak ja - man mindes diskussionerne på banjerne om hvem, der var vigtigst i skibet.

Sommerudflugten 1986 gik til søværnet grundskole i AUDERØD. Her var orlogskaptajn Ejner Christiansen vært. Vi blev vist rundt i lejren og spiste frokost i befalingsmændenes spisesstue.

“Ombord” på “Lappedykkeren”.

Sommerudflugten 1987 gik til Lyngby, hvor orlogskaptajn Eigil Olsen og fru Yrsa Olsen stod for en dejlig frokost. (Se side 6)

Der gik nu et par år, hvor vi ikke mødtes om sommeren, men den 8. februar 1991 havde økonomichef i Farvandsvæsenet, cand. jur. Orla Sørensen arrangeret en frokost i Søkvæsthuset med efterfølgende besøg på Orlogsmuseet. Vi kaldte det for Fastelavns komsammen.

I dæksofficerselevskolens tid var lørdag aften før fastelavn den store aften. Da blev der afholdt bal --- med damer! som dog var behørigt godkendt af chefen for skolen.

Ved denne lejlighed var der dog ikke inviteret damer med!

Ombord i den gamle Fregat's chefskahyt

Den 4. marts 1992 besøgte vi Magasinet for museumseffekter på Holmen med efterfølgende frokost i idrætshytten - den tidligere flåderadiostation. Vi havde inviteret kontreadmiral S.Torp Petersen, søn af vor oldermænd Helge Torp Petersen, med, det var for, at han skulle fortælle os om udflytningen fra Holmen. Admiralen var formand for den kommission, der havde planlagt denne udflytning.

Afgang fra Garderhusarregimentet

I maj 1993 var vi på besøg hos Garderhusarregimentet i Næstved. Det var et besøg som orlogskaptajn Thomas Thomsen havde fået arrangeret. Tildels også med assistance af overtopograf Gunner Madsen, hvis nevø var chef for regimentet. Obersten var inviteret med til frokosten, men måtte melde afbud, da han som kammerherre skulle ledsage en ambassadør til audiens hos dronningen den samme dag. Efter rundvisning ved regimentet og frokosten blev vi inviteret hjem til Thomas Thomsen hvor fru Thomsen trakterede med kaffe og cognac.

"Er den ladt?"

Efter besøg på Dragørfortet i radarrummet "på udkig efter fjenden"

Den 12. oktober 1995 besøgte vi Dragør Fortet, hvor en af mine tidligere elever på søværnet signalskole, seniorsergent Claus Ørnæk arrangerede besøget. Efter rundvisning på fortet spiste vi en sildemad og en gang skipperlabskovs i Kystartilleriforeningens museumsstue.

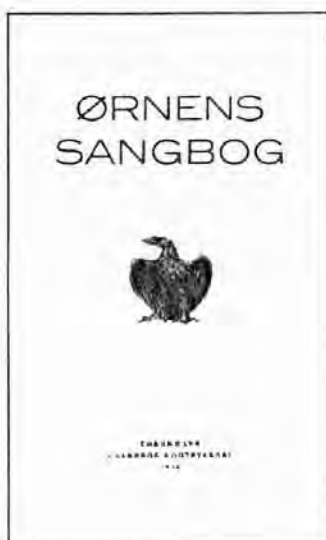
Når jeg nu sidder og bladrer i mit fotoalbum, ser jeg, at mange ørnevenner ikke er blevet nævnt. Det er ikke muligt for mig at rekonstruere navnelister over ørnevennerne i de forløbne år. Jeg vil dog i det vedlagte bilag nævne de, der har været med, opstillet i alfabetisk orden. Vi har altid forsøgt at supplere op således, at vi er 16 ørnevenner. Og hvem er/var så de, der er/var med, og hvem bestemte, at det netop var dem, der skulle inviteres med i gruppen. Ja, her må jeg ærlig indrømme, at i min tid som sekretær, var det mig, der - efter nogen samråd med andre ørnevenner - foreslog oldermænden, at den og den indtrådte i det vakante nummer, og det accepterede han altid.

*Julefrokost i Marineforeningens lokaler 1993.
Sekretæren Henning Pløger lavede som sædvanligt en
herlig frokost.
Kedeligt har det aldrig været i "Vennelaget"*

En lille pudsigt tildragelse synes jeg skal afslutte dette. Jeg havde lige udsendt breve til vennerne. Konvolutterne var de gamle fra Dæksofficersforeningen, dog dækket med en label, hvor navnet ØRNENS VENNER stod samt min adresse.

Et par dage efter blev jeg ringet op af en mand, som undskyldte meget, idet han som postbud ikke måtte den slags, men han var ornitolog i sin fritid. Han var meget interesseret i at høre om foreningen, og om han kunne blive medlem. Jeg måtte dog bedrøve ham med, at vi absolut ikke havde noget med fugle at gøre, og at ØRNEN var navnet på et af søværnets gamle skoleskibe, og at vi var en gruppe ældre søofficerer.

*Ørnens sangbog blev flittigt brugt i gamle dage. Har
vi glemt det?*

Hvorfor netop
ØRNENS VENNER.
af en "Ørneunge"

"Ørneungens far - Underbaadsmand Carl Axel Sørensen (1910)

Gruppens antagne navn er naturligvis en adoption af foreningerne Søunderofficersforeningen ØRNEN/Dæksofficersforeningen ØRNEN, som det er så glimrende beskrevet af Henning Pløger. Men hvorfor kaldte disse, lad os være frimodige og kalde dem vore forgængere, deres foreninger netop sådan?

Mange ved måske, at navnet stammer fra underofficerselevernes første rigtige øvelsesskib briggen ØRNEN, men jeg har hørt sære frasagn om livet om bord i dette oldgamle skib, hvor man "gik så meget grueligt igennem". Min "den gamle" kunne godt knurre lidt, når nogen underholdt med sligt, for sandheden var, at briggen ØRNEN slet ikke var et ringe skib og heller ikke særlig gammelt, da det blev taget i brug som elevskib. Skibet var populært hos eleverne, og man valgte netop derfor at opkalde den oprindelige forening ef ter det skib, hvor man forholdvis lykkeligt havde trampet sine første "søben".

For fuldstændighedens skyld skal jeg bemærke, at misforståelserne omkring skibet der gav navnet vel beror på, at der har været to brigger af samme navn. Ved Flådeplan 1815, da flåden skulle genopbygges, bestemtes det antal linieskibe, fregatter og mindre fartøjer der skulle bygges. Blandt de mindre fartøjer var en brig ØRNEN, der udgik af flådens tal 1866 og ophuggedes 1871. Vores ØRN blev bygget til flåden ved De Forenede Oplagspladser og Værfter 1880 og udgik og ophuggedes 1906. Den var elevskib 1881 - 1895 og var altså ny, da eleverne og lærlingene fik den. Jeg ved, at min far har set briggen, men jeg erindrer ikke i mit hjem at have mødt nogen af hans ældre kolleger, der har sejlet med den.

Som Pløger mere end antyder, var de gamle "ørne" - skal vi sige reservede - overfor optagelse af nye medlemmer efter -32, men jeg er sikker på, at de med et tilgivelsens smil har siddet deroppe og nikket anerkendende til dem, der ved ØRNENS VENNER har givet den forening, de var så stolte af, et sidste værdigt eftermæle.

Osse en "Ørneunge"

Liste over nuværende og afdøde Ørnevenner

Stilling	Navn	Grad i søværnet ved overgang til anden stilling
Orlogskaptajn	C. Bak	
<i>Materielmester</i>	<i>A. Christensen</i>	Matros-Kvartermester
Orlogskaptajn	H. H. Felby	
Inspektør	G. Hansen	Søløjtnant (SP)
<i>Major i flyvevåbenet</i>	<i>S. Hjulgaard</i>	
Orlogskaptajn	E. Jørgensen	
<i>Orlogskaptajn</i>	<i>K. Krantz</i>	
Overtopograf	G. Madsen	Dæksofficerselev
Orlogskaptajn	P. Moritzen	
<i>Ekspeditionssekretær</i>	<i>J. K. Nielsen</i>	Matros-Underkvartermester
<i>Orlogskaptajn</i>	<i>V. Thorlund Nielsen</i>	
Orlogskaptajn	E. Olsen	
<i>Orlogskaptajn</i>	<i>J. K. Olsen</i>	
Kaptajnløjtnant	C. V. Petersen	
<i>Materielmester</i>	<i>H. Torp Petersen</i>	Matros-Kvartermester
<i>Luftkaptajn i SAS</i>	<i>Th. Petersen</i>	Artilleri-Kvartermester
Orlogskaptajn	K. Poulsen	
Orlogskaptajn	H. Pløger	
<i>Orlogskaptajn</i>	<i>B. Rasmussen</i>	
Data-chef	G. Møller Rasmussen	Kaptajnløjtnant (SP)
<i>Beklædningsmester</i>	<i>A. Thomsen</i>	Søminemester
Orlogskaptajn	Th. Thomsen	
Kaptajnløjtnant	V. Trollund	
<i>Overværkmester</i>	<i>T Schmidt</i>	Matros-Kvartermester
Orlogskaptajn	K. Sortberg	
Økonomichef, cand. jur.	O. Sørensen	Kaptajnløjtnant (B)

Navne, der er skrevet med *kursiv* angiver, at den pågældende er afgået ved døden.

Dette skrift er samlet og redigeret af:
 Orlogskaptajn Karlo Poulsen
 Orlogskaptajn Henning Pløger
 Økonomichef, cand. jur. Orla Sørensen
 Datachef Gunnar Møller Rasmussen
 December 1999.